

Motion till riksdagen 2013/14: MJ15

av **Helena Leander och Kew Nordqvist (MP)**
med anledning av prop. 2013/14:183

Lag om handel med timmer och trävaror

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om handel med timmer och trävaror med de ändringarna att a) 9 § får följande lydelse: *9 § Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller oaktsamhet bryter mot förbudet i artikel 4.1 jämförd med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 mot att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden. Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska särskilt beaktas om det har utgjort ett led i en brottslighet som utförts systematiskt och under lång tid, i stor omfattning eller i vinstsyfte.* b) det i lagen införs en ny paragraf, 9 a §, med följande lydelse: *Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet släpper ut timmer eller trävaror på marknaden utan att tillämpa ett sådant system för tillbörlig aktsamhet som anges i artikel 6.1 a)–c) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010. I ringa fall ska det inte dömas till ansvar. Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska särskilt beaktas om det har utgjort ett led i en brottslighet som utförts systematiskt och under lång tid, i stor omfattning eller i vinstsyfte.*

Motivering

Att förhindra handel med timmer och träprodukter från illegal avverkning är angeläget för att förhindra skövling av viktiga skogsekosystem. Regeringens proposition innebär dock en försvagning gentemot Skogsstyrelsens ursprungliga förslag. Flera av försvagningarna kan ifrågasättas, men vi väljer här att lägga fokus på de mest centrala som behöver åtgärdas innan lagen träder i kraft.

Fel! Okänt namn

Definitionen av olaglig avverkning

Förslaget till lagtext innehåller en definition av olaglig avverkning som är klart snävare än timmerförordningens som utgår från s.k. tillämplig lagstiftning som definieras i förordningens artikel 2h). Detta innebär att mycket tydliga brott mot förordningen speciellt av importerat timmer inte kommer att kunna straffas enligt svensk lag. Miljöpartiet anser att detta förslag inte är förenligt med bestämmelserna i förordningen om sanktioner, dvs. Sverige riskerar att få problem med en sådan lösning gentemot kommissionen.

Paragraf 9 bör därför ändras i enlighet med Skogsstyrelsens förslag.

Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller oaktsamhet bryter mot förbudet i artikel 4.1 jämförd med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 mot att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden.

Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska särskilt beaktas om det har utgjort ett led i en brottslighet som utförts systematiskt och under lång tid, i stor omfattning eller i vinstsyfte.

I den föreslagna ändringen ingår också en höjning av straffvärdet enligt Skogsstyrelsens förslag, så att detta likställs med artskyddsbrott enligt miljöbalken.

Straffsanktionera även brott mot timmerförordningens krav på tillbörlig aktsamhet

Miljöpartiet anser att det är självklart att även uppenbara brott mot timmerförordningens mest centrala krav på system för s.k. tillbörlig aktsamhet bör vara straffsanktionerade. Ett sådant förslag fanns även i departementspromemorian som remissbehandlades i december 2013. Förslaget saknas dock helt i propositionens lagförslag.

Vidare är det viktigt att referensen till timmerförordningen täcker alla centrala delar av kraven för tillbörlig aktsamhet. Detta bör formuleras som nedan.

Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet släpper ut timmer eller trävaror på marknaden utan att tillämpa ett sådant system för tillbörlig aktsamhet som anges i artikel 6.1 a)–c) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010. I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska särskilt beaktas om det har utgjort ett led i en brottslighet som utförts systematiskt och under lång tid, i stor omfattning eller i vinstsyfte.

Stockholm den 2 april 2014

Helena Leander (MP)

Kew Nordqvist (MP)